

תת"ע 2796/01/19 - מדינת ישראל נגד אסרס אבאו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2796-01-19 מדינת ישראל נ' אסרס אבאו

לפני כבוד השופט אלעד שור
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשמים:
אסרס אבאו אסרס אבאו

החלטה

בפני בקשה להורות על התיישנות עבירה.

מדובר בעבירת מהירות מסוג ברירת משפט, אופן האכיפה היה באמצעות מצלמת א' 3. לפיכך המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית הנה האמור בסעיף 239א(ב) **תוך הפנייה** לסעיף 225א(א1) **לחסד"פ** הדין בהתיישנות מקוצרת של **4 חודשים**, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס לא נשלחו לנהג ממועד ביצוע העבירה.

בענייננו טוען ב"כ המבקש כי אישור המסירה אשר הוצג לו על ידי המשיבה הנו אישור מסירה חסר, לטענתו פרט למשפט "לא נמצא במען" אין אינדיקציה מי מסר ומתי, ב"כ המבקש מסתמך על פסיקה הקשורה בתקינותם של אישורי המסירה, פסיקה החוזרת על עצמה כעולה מעפ"ת 22438-05-18 **מורדכיב נ' מדינת ישראל**, שם חזר על הדברים כבוד השופט רענן בן יוסף והדגיש את הצורך להקפיד למלא את כל הדרישות באשר למסירה הקובעת אחריות.

הרכב של המבקש צולם ביום 18/9/17 אישור המסירה לפיו המבקש אינו נמצא במען הנו מיום 26/10/17 ומעבר לאישור מסירה זה אין אינדיקציה נוספת לפיה נעשה נסיון לאתר את המבקש במסגרת ארבעת החודשים כאמור.

המבקשת הציגה רישום אשר הופק מהמערכת המשטרתית "שירת הסירנה" לפיו, המבקש שינה את כתובתו ביום 1/2/18 קרי, לטענת המשיבה ארבעה חודשים לאחר שנשלחה אליו ההודעה על ביצוע העבירה.

לפיכך, טוענת המשיבה כי חזקת המסירה שאותה קובע סעיף 44א' לחסד"פ, לעניין עבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק חלה.

לשיטתה של המשיבה, אי שינוי הכתובת מיד עם עזיבת מקום המגורים כמוהו כהמנעות מלקבל את דבר הדואר.

עמוד 1

ברם, מאין למשיבה מתי עזב המבקש את הכתובת? שכן בפני בית המשפט קיים רישום על פי "שירת הסירנה" לפיו המבקש שינה את כתובתו ארבעה חודשים לאחר שנשלח הדואר הרשום, כיצד אמור בית המשפט להסיק את המסקנה שבעת משלוח הדואר המבקש כבר עזב את הכתובת אליה נשלחה ההודעה, לעניין זה, בהערת אגב אומר כי המאשימה רשאית לדרוש לחקור את המבקש בבית המשפט בדבר מקום מגוריו בעת שליחת הדואר וזאת בהנחה שאישור המסירה הוא כזה שניתן לסמוך עליו שהרי האפשרות היחידה של המבקש לסתור את חזקת המסירה הנה לתקוף את המוסר ולהוכיח אותו כי לא מסר אך כאשר אישור המסירה אינו תקין לא ניתן לעשות כן וכשזה מצב הדברים הרי שחזקת המסירה נסתרת.

ודוק, תקנה

44א לתקנות סדר הדין הפלילי :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין **גם בלא חתימה על אישור המסירה**, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן." (הדגשה שלי)

קרי, מהמילים **גם בלא חתימה על אישור המסירה**, אנו למדים שצריך להציג פוזיטיבית אישור מסירה, אך כאשר אישור המסירה אינו תקין לא ניתן "להנות" מהחזקה ובענייננו, כאמור, אישור המסירה אשר הוצג אינו תקין דהיינו אין את שם מבצע המסירה, חתימת המבצע, שעת הביצוע, האם המסמך הושאר במקום ועוד.

לאור כל האמור אני מקבל את הבקשה ומורה כי הדו"ח נשוא הבקשה התיישן.

לללללללל בב

הדין הקבוע ליום 7/3/19 מתייתר

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.